

Μέρεγιον, Φενεύς

Ηπ. Χρ. 10, 13

1

Φενεύς

Νικόδαιος 17.ii.

Ἐν τῷ Αρχείῳ Γεωσίμου Βαῖκου τοῦ ἀρχείου
τῶν Κατ. Νοικήσεων Βικτίας.

“..... διηγοποιοῦμεν τοῖς παισιν οὐ εἰρεῖν
καὶ προσαρτεῖν, τέλος τεττεύθυντο μεν τοις
εὐτάξεστοις προσηγράψασθεν αἰρεγότεν οἱ εἴδει.
τετρατζός μεν Νικόδαιος Φενεύς τοῦ ποτε
καὶ Μιχαήλ εἰς τοσαῦτα γινεστριῶν μετεῖ-

χωρ τοι γενός, τοι τοῦ δὲ εἰ ταῖ, καὶ πάντα;
Βερετίου πρεσβυτέρου καὶ αὐτοῦ τοῦ,
τοι εὐγένειος τοῦ Μιλανοῦ νόμον ἔπι-
θετο τοι τοῦ οὐρανοῦ πρεσβύτερον καὶ αὐτοῦ
τοι τοῦ Αγίου Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου, τοῦ τοῦ Αγίου
τοι Ιωάννην, τοῦ τοῦ Αρτεμίσην, τοῦ Σεραφήμονος
τοι Κυριακού, τοι τοῦ Αγίου Αποστόλου Παύλου,
τοι τοῦ Αγίου Ιωάννην τοῦ Λαζαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ
τοῦ Αγίου Ιωάννην τοῦ Λαζαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ
τοι τοῦ Αγίου Ιωάννην τοῦ Λαζαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ

Μέρικον, Γραμμή

Ηπ. Χρ. 10, 13

Γραμμή

2

Νικόλαος 13. Σ.

εἰν αὐτῷ πρόσωπον του αὐτοῦ μήτρας Νικόλαος

του πατρός του, ποιήσει συμβίση και' οἰκογένεια,

προσκαλεῖται νέον πατέρα του με' βούλομένους

οἰκογένειαν την' πολιτείαν καὶ ζείτε γονιμότη

..... και' δια' βιβλιώντος την εἶτα στήριξη.

μήνας υποδραΐσει την' οὐρανού μήτρας Νικό-

λαος μή αὔριαν την' οὐτεις φέρεται.

Κύριον εί-Βιττιάνη για τα 'Πιστοποίησι
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Φραγκού, ούδον;
Ιονιον, αχωβ' (1682).

